

[N. Chr. Christensen.]

lelse tydeligt det, som vi nu og da møder hos det konservative parti, at man — uvist af hvilken grund — gerne vil gøre venstre til et parti, der kun repræsenterer landbruget, medens det konservative parti formentlig repræsenterer de andre frie erhverv, også de frie erhvervsudøvere, der ved sidste valg fandt over til venstre.

Jeg kunne kun forstå denne bemærkning således, for det ærede medlem synes jo at have overset, at mine udtalelser ikke alene var udtryk for landbrugets stilling — jeg vedkender mig, at det var de også —, men de var tillige udtryk for industriens stilling; de var også udtryk for købmændenes stilling og for forbrugernes stilling, også for håndværkets fællesrepræsentations stilling. Men alle disse småting synes det ærede medlem med en flot håndbevægelse at have kvitteret for at kunne få denne lille elskværdige bemærkning med, at venstres repræsentant med sine udtalelser repræsenterede landbruget. Jeg skal tilgive det ærede medlem, men jeg tror ikke, det er klogt, at de konservative prøver at opdele forholdene på den måde, for selv om det måske kan lyde formasteligt, har jeg den opfattelse, at mine udtalelser også er udtryk for, hvad der kan komme til at både købmandsstanden i Danmark. Selvom købmandsstanden gennem sin organisation på nuværende tidspunkt har ønsket en anden opfattelse gjort gældende end den, jeg gav udtryk for, vil jeg dog alligevel gerne påny understrege, at det, jeg og mit parti ønsker, er, at kontakten kan slutes mellem købmændene og disse mange organisationer, som jeg nævnte her, og som dog udgør størsteparten af den danske befolkning.

Dermed bliver jeg også nødt til at sige et par ord til det ærede medlem hr. Gustav Pedersen, som fremstod med en slags retsbelæring, hvad der åbenbart er blevet mode i det parti, han repræsenterer. Han spurgte med al den forargelse, som det ærede medlem kan lægge i stemmen, uden at det af den grund virker altfor troværdigt: Med hvilken ret taler N. Chr. Christensen på de enligstillede kvinders vegne? Med hvilken ret søger han at få denne medlidenhedskampagne sat i gang? — Læser det ærede medlem hr. Gustav Pedersen ikke betænkningen? Læser det ærede medlem, som jo dog er formand for et parti, ikke de aktstykker, der bliver lagt på hans bord? Hvis det ærede medlem gjorde det, ville han heri se, at jeg såmænd ikke behøvede at banke på døren hverken hos den ene eller den anden for at udbede mig tilladelse til at tale på deres

vegne. Det står i betænkningen. Der står i betænkningen, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, som det ærede medlem vel ikke vil kvittere med en flot håndbevægelse, bl. a. repræsenterer det synspunkt, jeg tillod mig at give udtryk for. Det samme er tilfældet, når jeg nævnte forholdet land og by; det står i betænkningen. Jeg beder det ærede medlem, som åbenbart ikke har haft tid til at læse den igennem, om at gøre dette; dèr vil han få svar på alle sine bekymrede spørgsmål og vil måske for fremtiden kunne undgå at optræde som retsbelærer.

Men skønt var det naturligvis at høre det ærede medlem synge en sang for de selvstændige handlende, som nok kunne trænge til arbejdstidsbeskyttelse. Jeg tror næsten, jeg kan undgå at komme i konflikt med de selvstændige handlende her i landet, hvis jeg siger, at jeg ikke tror, de har sendt brev til det ærede medlem hr. Gustav Pedersen for at bede ham varetage deres interesser. Jeg tror, de selvstændige handlende af og til har mødt det ærede medlem hr. Gustav Pedersen som forbundsformand på en måde, som i hvert tilfælde ikke just giver dem anledning til at blive altfor rørt, når han taler deres sag her fra denne talerstol.

Så kom det ærede medlem endelig med en bemærkning om, at det var helt i skoven at fremhæve, at lørdagen var blevet en dag, som man igen kunne indføre som en forretningsdag; lørdag aften var ingen travl købedag før krigen. Ja, der var nu en del handel lørdag aften i provinsbyerne før krigen. Men jeg har ikke forlangt, at butikkerne skal være åbne lørdag aften, jeg har kun fremsat et lille beskedent kompromisønske om, at der må blive holdt åbent til kl. 16, og så kan det ærede medlem jo lade sin søndag begynde lørdag kl. 16 i stedet for lørdag kl. 14 — det kan vel være hip som hap. Der er selvfølgelig to timers forskel, men søndagen går dog på den måde over i det foregående døgn, og dermed må det ærede medlem vel være tilfredsstillet.

Jeg vil gerne til det ærede medlem hr. Weikop gøre endnu en enkelt bemærkning. Det ærede medlem bebrejdede den højtærede handelsminister, at han ikke havde givet udtryk for noget egentligt standpunkt, og at den højtærede handelsminister således ikke havde kunnet indkassere et virkelig skønt og smukt smil fra den højtærede minister fru Fanny Jensen. Var der nogen, der hørte det ærede medlem hr. Weikops standpunkt? Det ærede medlem hr. Weikop ønskede jo ligesom den højtærede handelsminister at udsætte sagen et år. Men